

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oglasila plačuje se od štiristopne petit-viste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Slovenski katoliški stranki jedno.

„Slovenski Svet“ je priobčil naslednji, jako zanimivi članek:

„Trije gospodje katoliške stranke kranjskih Slovencev so govorili na shodu stranke prava na Trsatu v imenu skupne te stranke, katera je do poslednjega časa po termenih in pojmih „Slovenskega Sveta“ zaslužila in dobivala ime latinizatorske stranke na Slovenskem. Da so kanonik Kalan, dr. Krek in dr. Brejc govorili v imenu te stranke, potrjuje tudi njeno glasilo, „Slovenec“. Gospoda, zlasti dr. Krek, so zatrili v skupščini stranke hrvatskega prava, da bodo narodne množice poučevali o tem pravu in jih pripravljali za to pravo. Dr. Krek je, kakor je trdil, že delal v tem smislu na shodih in zborovanjih. Da pa gospoda te stranke začne šele agitovati za hrv. drž. pravo, razvidno je zopet iz „Slovenca“, ki začenja ab ovo, t. j. navaja zgodovinske dokumente o tem pravu, ki vključuje tudi slovenske zemlje, in zajedno trdi, da bode treba proučevati to pravo. Glede nato kaže se gospoda nekoliko najvno, da se veže z največjo emfazo za nekaj, česar še sama ne pozna dobro; kaj pa bi se zgodilo, ko bi zasledila vire, ki bi oporekali temu pravu? Vidi se torej, da se je gospodi mudilo iz katerega vzroka koli. Poučevati bi bila mogla svoje pristase in poslušne jej množice že davno; saj je pazno čitala „Slovenski Svet“, vsaj tedaj, kedar je šlo, da bi ga ovajala diplomaciji, državnikom in hierarhiji. „Slov. Svet“ je v iste čase priobčeval in dokazoval, kar je potrebno Slovincem, da vedó pri čem da so s hrv. drž. pravom. Ista gospoda se je tudi šele lani začela vnemati za nacionalno avtonomijo, in urednik „Slov. Sveta“ ji je moral po ovinkih priti na pomoč, da bi se ne ovadila, da se je dala poučiti od izobčenega „Slov. Sveta“.

Stranka prava je tudi že pozabila, da je „Slov. Svet“ razpravljaj o hrv. drž. pravu. Ni ji bilo všeč, da je dal v svoj čas lekcijo tudi njenemu pok. načelniku; zato prezira, da je list objektivno in torej s preverjenjem razpravljaj hrv. drž. pravo, dostojajoče se tudi Slovincem. Stranki prava ne ugaja naš list, ker poševa potrebo sporazumljenja s Srbi in kar je z njimi v zvezi drugače nego sodijo o tej stvari

hrvatski pravaši. Mi smo morali obsojati separatistiško in celo protislovensko stališče Starčevića; nas je bodlo, da sosebno stranka prava zanemarija rabljenje cirilice, ki je jedno največjih defenzivnih orožij za vse Slovanstvo, sosebno pa zapadne Slované, katere so odcepili od književnosti, pisane s cirilico. Misleče slovanske dejatelje mora žgati, da je mej Hrvati in Srbi taka mržnja tudi radi katolicizma in pravoslavja. In stranka prava ima mnogo grehov na to stran, naj si tudi pripoznavamo, da i mej Srbi je le premnogo šovinizma. Peccatur intra muros et extra.

To smo navedli, da bi toliko laže označili sedanje postopanje katoliške stranke na Kranjskem. Ta stranka je pred 10 leti in pozneje najhujše postopala proti „Slov. Svetu“ radi slovanskega programa, h kateremu se približuje sedaj sama. Pred 10 leti in pozneje je ta stranka po svojem preljubljenem dr. Mahničju razglašala, kakor da bi bila nacionalna avtonomija sovražnica slovanskih narodov in monarhije. Ista stranka je v isti dobi, torej tudi v čas, ko je Strossmayer v Belovaru dobil znani ukor, rekli bi, z največjo mržnjo premolčala vse, kar je bilo v zvezi s Strossmayerjem, in celo v „Slovenca“, ne le v Mahničevem „Rimskem Katoliku“ stvari zasukavala tako, kakor da bi bil prvi Hrvat na krivem potu. Katoliška stranka kranjskih Slovencev je poslednje desetletje do novejša dobe tepala vse, kar je slovansko, torej tudi delovanje Strossmayerjevo, katero je imelo in ima pred očmi slovansko vzajemnost in tudi konkretne obsežne kulturne, zlasti versko-kulturne vezi za to vzajemnost.

Tudi Starčevićanci so jo bili zabredli jedenkrat tako daleč, da so demonstrirali proti diki in mencu hrvatskega naroda.

Ironiški bi torej vprašali katoliško stranko kranjskih Slovencev, ali se je pridružila morebiti radi tega stranki prava, ker je ta nekaj postopala s Strossmayerjevo stranko tako, kakor se je vedla sama po vsem Slovenskem?

Čudno je vsekakor, da ravno katoliška stranka kranjskih Slovencev hoče sedaj postopati na Slovenskem v smislu hrv. drž. prava. Znano je, da Strossmayerjeva ali „Obzoraška“ stranka tudi ni protivna hrv. drž. pravu, in je sedaj istotako vroče

pozdravila slovenske udeležnike na Trsatki skupščini, kakor glasilo stranke prava. Menili bi torej, da se pridruži slovenska katoliška stranka Obzorašem rajši, nego pa pravašem. Za Obzoraše govori še to, da so vedno poštevali ne le modus vivendi, temveč tudi dejansko sporazumljenje s Srbi. Obzoraši so imeli in imajo na svojem praporu ne le Srbe in Slovence, temveč v obse skupno Slovanstvo. Obzoraši so povdarjali vedno moč skupnih kulturnih vezij, in radi tega je Strossmayer izvoljen členom tistega slovanskega dobredelnega društva v Petrogradu, ki z jednako ljubeznijo poševa vse Slované, bodisi katoliške ali pravoslavne ali protestantske, liberalne ali konservativne.

Pravaši hrvatski se morajo vsaj v tem pogledu še česa naučiti od Obzoraške stranke, in pravaši morajo sami dobro vedeti, da Slovenci so za slovansko vzajemnost v taki meri, da se jim ni treba skrivati pred nobenim slovanskim narodom.

Po takem bi bili sodili, da kranjska katoliška stranka se odloči rajši za Strossmayerjevce, nego pa za Starčevićance. To bi bilo bolj odkrito in take stranke tudi dostojniše, ako je zares narodna, in ako je zares katoliška. Ona je izrečno povdarjala na Trsatkem shodu, da se priglaja k pravaški stranki, ter goji tudi krščansko idejo. Kje je imel kanonik Kalan svoj takt? Ali je hotel dati s tem zausnico Strossmayerjevce, kateri se drže stalno načel Djakovskega biskupa in njegovega najožjega sobojevnika pok. Račkega?

Takih skokov bi ne bili pričakovali od katoliške stranke kranjskih Slovencev, in zato se kaže njih sedanjí preobrat bolj umeten, nego naraven in iskren. Stranka, ki se izpreminja v malo letih od skrajnosti do druge skrajnosti, ne zasluži a priori zaupanja, tudi če se preobrača k boljšemu. „Slovenčeva“ stranka na Kranjskem je že izvršila razne metamorfoze, in pri teh izpremembah v načelih in taktiki je bilo vedno opaziti, da se ravna po vetru, ne pa po svojem preverjenju. Ko je pred 10 leti ona pospeševala ogenj in pekel na odločne svečenike in rodoljube na Slovenskem, je delovala v smislu protislovenskega sistema proti vsemu, kar je narodnega in slovanskega. Bila je separatistična v najslabšem pomenu besede in hotela je zatreti vsaka-

LISTEK.

Dober človek.

(Spisal Josip Golob.)
(Dalje.)

„Kdo bi vam ne bil zvest, milostljiva!“

Hvaležno me je pogledala ter se rahlo nasmešnila mej solzami.

„In kako je bil ubogljiv, skromen in udan! Najraje je bil v moji družbi. Pred menoj sedeč je upiral vame svoje lepe rujave oči ter mi včasih molče položil svojo glavo na koleno. O, dà, dà, ljubil me je z vso nežnostjo svojega poštenega srca, in preverjena sem, da ga ni več bitja na svetu, ki bi me tako ljubilo! Kakor v sanjah sta minili dve leti, odkar sem ga dobila.“

„Samo dve leti ste ga imeli! Ah, milostljiva, kako ste nesrečni! Samo dve leti, to je prav toliko, da se drug na drugega navadi, spozna značaj! Oh, zares, globoko vas obžalujem.“

„Dà, dà, gospod, — zato pa moram plakati neprestano in moje solze teko nevzdržno že tretji dan, odkar sem ostala sama!“

„In znova se je zjokala.“

„Ali nimate otrok, milostljiva, ki bi vam bili v tolažbo?“

Čudno, strmeče me je pogledala, potem pa sklonila glavo ter molče odkimala. Tudi te tolažbe ji ni privoščila torej usoda! Sama, čisto sama! Ti bedna, bedna ženska!

„Vsaka malenkost, katere se spomnim mi napolni z obupom srce. — Kako je na pr. rad spal pri meni, na moji postelji!“

„Verujem!“

„Da se me je le malo tiščal, pa je bil ves srečen. Ves blazen je bil od radosti, ako sem mu dovolila, da sme priti ležat v znožje k mojim nogam.“

„V znožje?“

„Dà, potem pa se mi je dobrikal ter me prosil toliko časa, da sem mu dovolila, da sme višje. In lezel je potem počasi kar pod odejo višje in višje, dokler ni dospel do obraza ter me poljubil. In potem se je vlegel čim najtesnejše k mojim prsom ter ležal mirno in tiho vso noč.“

Lepo vas prosim, kaj naj sem ji na to dejal! V zadregi sem se smehljaj, priklanjaj se ji priznavajoče ter hodil nervozno sem in tja. Siv sem že in staram se, toda tako-le govorjenje iz ust lepe, zapeljive, stasite, mlade ženske mi mora razbrati

kri! Moj Bog, čudno zaupljiva je, — sem mislil — da mi takoj v prvi uri pripoveduje, kako sta ležala skupaj, se tiščala in grela ter poljubljala pod isto odejo! To sladostnica! In s kolikim vžitkom mi je pripovedovala, kako je lazil iz znožja počasi višje — višje — višje. . . Uf! to je preveč, — tu se že vse neha! — Toda kaj sem hotel? Ali naj ji bil rekel, da govori nesramno, da takih tajnostij poštena ženska ne izdaja nikomur, nego jih varuje kot najlepše spomine ljubosumno v svojem srcu! — Ali sem ji hotel reči, da se mi zdi njeno ravnanje prav tako surovo kakor vedenje brezstidne kokote, ki odlaga celó pred očmi neznanega posetnika že v prvi minuti svojo obleko? Ne vem, če bi bili storili to vi, ki ste mladi in še slabejši napram pikantnim damam, jaz pa — dober človek — nisem niti mogel ziniti karajoče besede. Bil sem prepoln sočutja do nje, da bi ji mogel zameriti njeno preveliko zaupnost in zgovornost. Mislil sem si le: tolaži se sama, potapljaioča se v spomine krasne minolosti, zato ji ne zamerim ničesar! Kaj ne, da sem storil prav? —

„A za kako boleznijo je umrl, milostljiva?“ sem jo vprašal, da bi jo odvračal od prepikantnih spominov. „Ali je dolgo bolela?“

tero narodno, kaj-li še slovansko gibanje po slovenskih deželah. Škode je povzročila toliko, da ni služila, da bi še kdaj gospodarila na Slovenskem. Le oslavljenje narodne stranke na Kranjskem ji je pomoglo k sedanjí relativni moči. Ta stranka pravi sedaj, da se je preverila, da Slovenci so premajhni sami za se, in da ob svoji moči propadejo. Tako? S tem se je sama izdala, da je delovala za separatizem. Mislečim politikom pa mora biti a priori znano in gotovo, da 1 1/2 milijona razkropljenega naroda v boju z obćim sistemom in gmotno podprtimi frakcijami večih kulturnih narodov ne more dospeti sam do svojih prav in rešiti se s svojimi pomočki. Če je ta stranka prišla šele sedaj do tega spoznanja, ne kaže velike in gibčne sile v svojem politiskem razumu. No, stvar je drugačna, stranka ne trpi na razumu, temveč v nedostajanju moralne kreposti. Stranka, ki se suče po vetru, kakor v prošlem desetletju, omahne, kljub razvitim intelektualnim silam, zopet in vselej, kedar potegne druga sapa, ne izmej naroda, temveč od zgoraj.

Sicer pa bi katoliški stranki privoščili, da bi ji postal hrbet trdnější, in da bi ne spravljala več naroda v opasnost, kakor ga je slabila prošlih let; Slovenci in Hrvati pa naj bodo oprezní, ker imajo posebnih vzrokov, da opazujejo skoke kranjske katoliške stranke, ki ne združuje svojih sil za narodno delo, temveč rogovili še vedno z liberalizmom in konservatizmom, torej z razliko, katera, po besedah hrvatskih rodoljubov na Trsatskem shodu, nimajo smisla in ne sme dobiti veljave. Ako se pokaže kranjska katoliška stranka iskrena in za daljšo bodočnost trdna, toliko bolje; a za tako zaupanje mora šele podati dokazov Slovincem in Hrvatom.

V Ljubljani, 2. novembra.

„Večina naprej!“ Krakovski „Czas“ piše pod tem naslovom o velikem pomenu pogajanj vlade z jugoslovanskim klubom. Dalekosežna blagonaklonjenost in veliko razumevanje, katero je kazala vlada za narodne potrebe Slovincov, ne more ostati brez ugodnega vtiska na razmerje vlade do družih strank desnice ter je specijalno pri Čebih vzbudilo najboljši vtisk. Grof Thun je mej pogajanjí pelagal posebno važnost na konsolidiranje desnice ter je presojal izražene želje samo s tega vidika.

Položaj v Avstriji sta prav dobro osvetlila dva člana dveh ogerskih najvećjih strank, poslanec Polonyi iz opozicije in grof Štefan Tisza, člen vladne stranke. Polonyi je povedal svojim volilcem, zakaj se dela obstrukcija. Opozicija hoče vreči barona Banffyja; to hoče doseči s tem, da mu ne dovoli budgetnega provizorija. Ker na Ogorskem nimajo § 14., bo moral Banffy odstopiti, ako se mu ne posreči doseči kako rešilno bilko, ki mu pomore vender le do 1. januarja dognati nagodbo. Polonyi je povedal, da Banffy noče ustanoviti samostojne in neodvisne carinske pogodbe, ter tako utrditi že velike samostalnosti Ogorske. Tisza je pobijal obstrukcijo ter zagovarjal ministerstvo. „V Avstriji,“ je dejal, „so nastale zmešnjave in težišče monarhije se bliža vedno bolj nam. Ogorska stoji na pragu velike politične situacije, zato se na veselje naših nasprotnikov ne sme zgoditi, da bi sami svojo bo-

dočnost uničili.“ Oba, Polonyi in Tisza, upata, da bodo zmešnjave v Avstriji na korist Ogorske in vsak se nadeja za svoje stališče dobička. Polonyi za ogorsko samostojnost, Tisza za premoč Ogorske v monarhiji. Dasi sta si velika nasprotnika, stvendar-le jedina v tem, da se veselita sedanje krize v Avstriji ter da upata za Ogorsko najboljših nasledic. To veselje odpira oči tudi že avstrijskim obstrukcionistom in oglašati so se začeli svarilni glasovi tudi iz vrst opozicije.

Raskralj Milan mora v kratkem zopet v pokoj. Hrvatski listi poročajo, da mej kraljema, očetom in sinom, ne vlada več popolno soglasje. Aleksander je celò že pozval Milana, da gre zopet v Pariz. Javlja se, da je dobil Aleksander z Dunaja naročilo, storiti vse, da izgine Milan čim preje iz Srbije. Bajé bi Milan že sam rad pokazal Belemu gradu hrbet, a nima še — denarja. Razni mešetarji ga iščejo na posodo, zlasti pa v Rusiji.

Novo francosko ministerstvo je sestavljeno. Predsedništvo je prevzel Dupuy, ki je bil že 3krat minister in 2krat celò predsednik. Vojni minister je senator Freycinet, ki je bil že večkrat minister ter je 70 let star. Zunanji minister je ostal Delcassè. Takisto so ostali Peytral za finance, Lockroy za mornarico, Viger za poljedelstvo. Novi trgovinski minister, Delombre, je bil doslej urednik „Tempsa“. Ministerstvo Dupuy je 37. v III republiki. Predsednik Dupuy je bil načelnik ministerstva, ko je bil Dreyfus obsojen. Včasih je bil radikalec, danes pa je zmeren republikanec.

Anglija proti Franciji. Mala Fašoda, za katero se prepirata sedaj Anglija in Francija, postane še imenitna. Angleški ministerski svet je sklenil, da se naj bojno ladijevje zbere in pripravi na vse eventualnosti v sund Plymouth. Anglija torej demonstrira in kaže najbojevitejše lice. Sploh je javno mnenje v Angliji radi Fašode silno razburjeno. V Franciji pa se ne polaga tolika važnost na to, zagadelj do vojne menda vender-le ne pride. Marchand se je moral vsekakor umakniti s svojimi 150 možmi Angležem, ki pa bodo seveda morali dati Franciji kako odškodnino ob Nilu. Marchand je sedaj v Kairu, kjer pričakuje instrukcij svoje vlade.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. novembra.

— (Nekoliko pojasnila.) „Soča“ je bila izrazila mnenje, da je „Slovenčeva“, že opuščena taktika pripomogla, da dobimo neke drobtinice. Ker je to neresnično in ker vemo, kako so „Slovenčevi“ članki uplivali na merodajnih mestih, smo to popravili, saj je naravno, da nikakor ne moremo pripustiti, da bi se razširjali krivi nazori in bi se utrjevalo mnenje, da nam je to kaj koristilo, kar nam je v resnici le škodovalo, mnenje, da so slovenski in hrvatski poslanci vsled „Slovenčeve“ taktike nekaj za nas dosegli, dočim je resnica, da vse, kar so nam priborili, so dosegli vzlic „Slovenčevim“ spletkam. — Imenovali smo pri tem ljubljanskega župana, češ, če se „Soča“ zanima za to zadevo, naj se obrne do ljubljanskega župana

ga klicala drugikrat. In on je plaril s zofe ter bil z dvema tremi skoki na moji postelji. Oh, kako smešen je bil tedaj! Kako se je trudil izkazati mi vso svojo ljubezen!“ —

Ali ste jo slišali! Že zopet govori o svojih ljubezenskih doživljajih in o svoji postelji! Ta ženska — ali res nima nobene odgoje! — ali res ne čuti, da take stvari moškega, ki še nima šestdeset let, silno ženirajo!?

„No tisto jutro pa“ — je nadaljevala mirno, kakor bi mi pripovedovala najnavadnejši dogodek, — „tisto jutro pa sem ga klicala zaman. Srček, ljubček, dragec, pojdi se vender malo gret k meni! Pridi, pridi, ljubček!“ tako sem ga vabila. Zaman. Ni se odzval, ni planil z zofe, mirno, nepremično je ležal, zakopan mej blazine in pernico ter se ni ganil ... Grozen strah me je obšel. Moj Bog, kaj se je zgodilo? Ali je toli oslabele, da ne more vstati? — Skočila sem s postelje, niti ogrnila se nisem, dasi je bilo v sobi mraz kakor v kleti, ter planila k njemu ... Bil je mrtev, — gorje, mrtev!“

Zopet se je zgrudila na zofu in plakala ... plakala ... plakala ... (Konec prih.)

Hribarja, ta jej bo povedal, kako je na merodajnih mestih uplivala klerikalna akcija. To je dalo županu Hribarju povod, da je nam pisal: „prosim Vas, da mojega imena ne rabite za svoje polemične notice“, dočim je „Slovenec“ baje sporočil, „da je že pisмено protestiral proti zlorabljenju svojega imena v sobotni „Narodovi“ notici“, kar je „Slovenec“ hitro porabil, da sedaj tudi „Soča“ lahko ve, koliko vere gre „Narodu“. „Slovenec“ je segel malo predaleč. Župan Hribar ni izrekel nobene besede proti resničnosti naše trditve, da je „Slovenčeva“ akcija nam škodovala in je z ozirom na telegrama z dne 20. oktobra v „Slov. Narodu“ in v „Slovencu“ in z ozirom na izjave ter na mnenje raznih poslancev tudi ne more izreči, le to mu ni všeč, da smo imenovali njegovo ime. To je pa v tem slučaju povse postranska stvar. Kakor v privatnih stvareh, tako se lahko tudi v javnem življenju vsakdo sklicuje na katerekoli priče hoče, naj je to dotični priče že všeč ali ne. Tako smo postopali v tem slučaju kakor že v raznih drugih in tako mislimo postopati tudi v prihodnje.

— (Vseh svetnikov dan) Ker je bilo včeraj vreme še dosti ugodno, romalo je na tisoče ljudij na pokopališče k sv. Krištofu obiskat grobe dragih svojcev. Grobi so bili bogato in okusno okrašeni. Pevski društvi „Ljubljana“ in „Slavec“ sta peli več žalostink.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Intendanca slovenskega gledališča je primorana spremeniti repertoire za petek in nedeljo. Vojaška godba je namreč službeno zadržana in se zato ne moreta vršiti generalni skušnji za opereto „Klarica na vojaških vajah“. Pela se bo v petek torej zadnjič v tej sezoni Verdijeva opera „Aida“, v nedeljo pa se uprizori ob znižanih cenah narodna igra „Jurčkove sanje“.

— (Slovensko gledališče) Včeraj so igrali običajno, predobro znano žaloigro „Mlinar in njegova hči“. Gledališče je bilo napolnjeno in občinstvo z igro zadovoljno. Mlinarja je igral gosp. Inemann izborni, takisto dobra je bila gđ. Ogrinčeva kot Marica in g. Danilo, ki je igral Konrada včeraj osemnajstič. Tudi ostalo osebje je častno rešilo svoje naloge.

— (Izžrebani porotniki) Za prihodnjo porotno zasedanje so bili izžrebani naslednji porotniki: Jos. Bahovec v Ljubljani, Pavel Bizjak v Kranju, Ant. Burger v Hrašah pri Kranju, Viktor Cantoni, Ivan Činkole, Ivan Drazil, Vinc. Eggenberger, Frid. Lambert in Ivan Frisch v Ljubljani, Jos. Fajdiga v Kamni gorici, Ern. Hammerschmidt, Ern. Jeuniker in Jakob Klauer v Ljubljani, Anton Kovšca v Zg. Planini, Ivan Kranjc in Anton Kobi na Vrhniki, Jos. Lakar, Fran Mayer in Adolf Mikusch v Ljubljani, Ludovik Matajc v Stražišču, Karol Maver na Vrhniki, Frid. Panar, Fr. Pirč, Anton Presker, Fr. Schuster, Kasol Sirnik, Jos. Stadler, Ivan Tavčar in Viljem Tönnies v Ljubljani, Ivan Trpinc in Josip Telban v Kamniku, Feliks Urbanc, Alf. baron Wurtzbach, Alojzij Zorman in Urban Zupanc v Ljubljani. Kot namestniki so bili izžrebani: Andr. Boveon, Ed. pl. Farkaš, Mih. Kozak, Fr. Krapež, Ivan Kregar, Rud. Schmidmayr, Anton Stebi, Fr. Topolavec in Alojzij Večaj.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) namerava prirejati v bližajoči se zimski sezoni zabavne „jour-fixe“. Vršili se bodo vsako drugo soboto. Prvi večer bode v soboto, dne 19. novembra, v restavracijski sobi poleg „česke občine“ v Narodnem domu (parter na levo). Začetek izjemoma po koncertu „Glasbene Matice“. Da se spravi v te priredbe nekaj sistem, obvestili se bodo g. člani potom okrožnice v vseh podrobnostih. Ob jednem se bode vsak člen vprašal, je-li se misli vdeleževati teh zabav. Na vdeležbo prijavitelcev se bode pri vseh „jour-fixih“ za gotovo računalo; kdor bode brez uzroka izostal, plačal bode primerno globo v korist klubove blagajne. Iz vdeležnikov prvega večera se bode izbral zabavni odbor s stalnim predsednikom in od „jour-fixa“ do „jour-fixa“ se menjajočima rediteljema. Ta odbor dovoljeval bode gg. členom, ki bodo vdeležbo še le po prvem „jour-fixu“ prijavili, le izjemoma vstop v to družbo.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca oktobra 1898 uložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 704 strank 234.655 gld. 96 kr., 618 strank pa vzdignilo 294.680 gld. 83 kr.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda sladna kava) je izšla. Zavitek v narodnih barvah po 1/2, 1/4, 1/10 kg vsebine je napis: „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“. Blago je najboljšje. Cene na drobno in debelo so jednake sovratnim kavam. Založnik te kave je Ivan Jabačin, trgovec v Ljubljani. Sedaj imamo Slovenci poleg izborne družbine kave (cikorije) tudi sladno kavo. Tem načinom je ustrezno mnogim željam po domači kavi. Rojakinje in rojaki! Segajte po tem domačem blagu, ker tem potem razširjate slovensko ime in podpirate družbo sv. Cirila in Metoda, ki ni samo vsestranske pod-

„Ne, jedva dva dni. Tisti dan, predno je legel, sva bila še skupaj na sprehodu. Ves srečen je bil, ker se je mogel pokazati na promenadi z menoj. Oči so se mu svetile kakor bi gorele in s ponosno dvigneno glavo je stopal ob meni. Ljudje ki so naju srečali, so se nasmihali kakor bi hoteli reči: Kako srečna je, da ima toli lepega spremljevalca! — Zvečer pa, ko sva se vrnila, je postal nakrat klavarn; ponujala sem mu jesti, a ničesar ni hotel; legel je na zofu, a vsak hip zaječal.

„A kaj ti je vender, dragec moj?“ sem ga vpraševala ter mu gladila svetlo črne kodre. Nemo me je pogledoval, pa ječal v jednomer. Napravila sem mu najtoplejšo posteljo, pokrila ga s pernico ter hodila vsak hip k njemu gledat, ali mu je že boljše ... Oh, kolikokrat sem vstala! — Vso noč nisem zatislila očíj. Proti jutru je utihnil, in mislila sem: ne kolje ga več — zaspi! je; ko se prebudi bo zopet vesel in zdrav.

„Ah, kako me je varala moja nada! — Zjutraj, ko sem se sicer prebudila, je vselej že čakal trenutka, ki ga osreči.

„Dragec, ljubček moj, kje pa si vender! Oh, pojdi, pojdi malo k svoji gospodinji!“ Tako sem

pore vredna, ampak tudi potrebna — osobito sedaj, ko množijo svoje šolske zavode.

— (Mesečni pregled.) Minoli mesec vinotok bil je zelo moker, toda topel. Opazovanja na toplo meru dajo povprek v Celjskih stopinjah: Ob sedmih zjutraj 9.0°, ob dveh popoldne 14.5°, ob devetih zvečer 11.2°, tako da znaša srednja zračna temperatura tega meseca 11.6°, za 1.2° nad normalom. — Opazovanja na tlakomeru dajo povprek 734.9 mm kot srednji zračni tlak tega meseca, za 1.1 mm pod normalom. — Mokrih dni bilo je 18, padlo pa je vsega skupaj 228.8 mm dežja.

— (Aretovanje.) Mestna policija zaprla je včeraj laškega zidarja Antona Machioretto iz Petaje, ker se je v Šrajevi prodajalnici v Prešernovih ulicah razžalivo izrazil o umrli cesarici Elizabeti. Machioretto je bil pijan in se je v prodajalnici nadležno vedel, vsoled česar mu je prodajalka, Franciška Zdolšek, rekla, naj gre iz prodajalnice. To je menda Machioretto razjezilo, da je začel preklinjati, in da se je nedostojno in žaljivo izrazil o cesarici.

— (V pomislek.) Piše se nam iz necega kranjskega mesta: Neko naše slovensko društvo (ognjegasno), se je pritožilo na glavarstvo, zakaj mu razna obvestila povodom cerkvenih obhodov, slavnosti itd., vedno le nemški dobajajo, in da v prihodnje ne bodo teh več sprejemalo. Odgovor c. kr. glavarstva je bil, da, kakor prvotna uloga, tako nadaljno uradovanje. In res smo došli do prepričanja, da naš dekan izdaje vse pisarije uradom le v nemščini, rabi le nemški ali latinski pečat in tako je umevno, da je tujak gnezdo vzrokov za razne pritožbe in nevolje. C. kr. okl. glavarstvo pa si tudi menda ne bo dalo napraviti dvojezičnega pečata prej, dokler ne nastopimo v Vašem cenjenem listu javno, kakor smo morali tudi radi dvojezičnega napisa pred letom storiti. Ali jim je res tako hudo deliti kruha ravnopravnosti?

— (Poneverjenje.) V Metliki porojeni, 27letni Robert Ullepitsch pl. Krainsfeld je bil glavni blagajnik delniške družbe „dunajske lokalne železnice“. Dne 27. m. m. je Ullepitsch z Dunaja pobegnil. Svoji ženi je rekel, da si je nekaj iz blagajne izposodil, in da se gre v Norimberk, kjer je sedež delniške družbe, opravičiti, česar pa seveda ni storil. Ullepitsch je pobegnil, čm se je začela škontracija blagajne. Izkazalo se je, da je poneveril okrog 10.000 gld. Ullepitsch je živel jako razsipno in je imel povrh še ljubavno zvezo z neko igralko, kar je neki sila draga zabava. Defraudanta išče policija. Tudi njegovo scprogo sumijo skrivde ter so jo zaprli.

— (Mestna branilnica v Radovljici.) V mesecu oktobru 1898 je 144 strank vložilo 39.317 gld. 67½ kr., 86 strank uždignilo 21.764 gld. 64 kr., 7 strankam se je izplačalo posojil 2050 gld., stanje ulog 538.899 gld. 86½ kr., denarni promet 88.493 gld. 86½ kr.

— (Osebnosti.) Davčni pristav g. Jakob Blažon je premeščen iz Ptuja k davčni administraciji v Gradec.

— (Umrli.) V Gradcu gosp. drd. med. Viktor Supan, bivši mnogoletni „Triglav“. Lahka mu zemljica!

— (Iz Šoštanj.) se nam poroča: V številki z dne 31. m. m. Vašega cenjenega lista bral sem notico iz Celja o sprejemu dveh delavcev znane naše nemške firme Woechnagg v Celjsko v občinsko zvezo. Zakaj sta se ta dva delavca sprejela, to lahko Vašemu častitemu celjekemu dopisniku razložim. Že nekaj časa jo občina Šoštanjka v narodnih rokah in se razvija narodni duh tudi v tem kraju prav živahno: to bode naše gospode Nemce strašansko v oči in že zdaj se pripravljajo za prihodnje občinske volitve s tem, da dobivajo — sedaj govorim izključljivo o nemški hiši Woechnaggovi, koje najstarejši sin Janez je še pred kakimi 15 leti nosil rudočo srjaco — tuje delavce, trde Nemce, najboljše iz rajha, in ker teh nobena druga občina noče sprejeti, prosijo očeta Stiegerja in ta jim z velikim veseljem pomaga s tem, da sprejme te delavce mej celjske meščane. Slabo mora stati že za naše narodne nasprotnike, ako se morajo poslužiti takih zvijač, da si priborijo par revnih glasov. Mi pa mislimo, da ima državna oblast tudi nekaj govoriti pri tej zadevi in ne bode kar tako sprejemala nekaj z veliko množico otrok privrženih delavcev, samo na željo prebarvanega Janeza.

— (Odbor akad. teh. društva „Triglav“ v Gradcu) se je sestavil za zimski tečaj 1898/99 tako-le: Predsednik iur. Rasto Pustoslemšek, podpredsednik iur. Ivan Zemljič, tajnik iur. Dragotin Podgornik, blagajnik iur. Adolf Meh, knjižničar phil. Janko Koštič, odb. namestnik med. Gvidon Pregl, gospodar med. Branko Žižek, revizorja med. Alfonz Serjun in iur. Miloš Vehovar.

— (Tako je prav!) Goriško glavarstvo je bilo v slovenski Sempas poslalo samolaški razglas in županstvu z nemškim dopisom ukazalo, da ga mora nabiti. Županstvo je takoj vso stvar naznanilo državnim poslancem, občinski odbor pa je sklenil, naj županstvo ne prilpe nobenega razglašja, kateri bi ne bil tudi v slovenskem jeziku tiskan ali pisan.

— (Čudno!) Goriška „zastavljalnica in ž njo združena branilnica“, kateri prvi skrbnik je goriški knezonadškof, in katera ima v oskrbi mnogo slo-

venskega denarja, toži slovenske stranke po slovenskem odvetniku dr. Tonkliju v laškem jeziku!

— (Iz učiteljskih krogov goriških) smo naprošeni priobčiti naslednje vrste: Odkar se je začelo učiteljstvo na Goriškem nekaj bolj gibati in oglašati za svoje pravice, zapihal je v „Soči“ kaj neprijazen veter proti učiteljstvu. „Soča“ nam sicer privoščila izboljšanje plač, ali da bi pri tem naši davkoplačevalci nič ne trpeli. To je res Salomon II. Tudi mi učitelji bi želeli take rešitve, ali vemo dobro, da je to nemogoče in da se s takim zavijanjem učiteljstvo samo za nos vodi, ker nekdo mora poseči v mošnjček in ta nekdo je jedino le davkoplačevalec. „Soča“ nas naravnost zasmehuje, češ, ne more biti še tako hudo, saj ni še nobeden učitelj umrl za lakoto. Tovariši, razmišljajte, ali imate še povod zmatrati „Sočo“ kakor učiteljstvu prijazen list. Učitelji, kakor volilci, imajo pravico zahtevati od svojih poslancev, da se poganjajo za izboljšanje njihovega gmotnega stanja. Pravico imajo tudi zahtevati od njih račun o delovanju in nobeden poslanec se ne sme čutiti žaljenega, ako volilci vprašajo po njegovem delovanju. Ali „Soča“ mi vendar-le to predbaciva, ker sem se drznil obrniti se do poslancev z vprašanjem, ali so skušali pridobiti si v deželnem zboru večino, kakor so to laški poslanci storili in svoj namen tudi dosegli. Mi bi vsaj vedeli, pri čem smo in bi ne tavalii še vedno v negotovosti. Vsak slepec mora spoznati, da jedino ta bi bila prava pot in o tem se mnogo govori in kaj različno sodi. Ali pri „Soči“ je že od nekdanj tako, da je vsakdo obsojen, kdor se drzne samostojno misliti in delovati, ne da bi se strinjal z njo. Vsa modrost je le v „Soči“. Vsi drugi naj bi njej tlačanili in robotali, kakor smo baš učitelji na Goriškem do sedaj delali. Ko je prišel čas plačila, nas pa zasmehuje! Lepa hvala!

— („Dijaško podporno društvo“) snujejo rodoljubi v Trstu. Društvo se ustanovi v proslavo petdesetletnice cesarjevega vladanja. Prispevki naj se pošiljajo blagajniku dru. Gregorinu, Via Molin Piccolo v Trstu.

— (Imenovanje.) Ravnatelj gimnazije v Dubrovniku gosp. Mihail Zavadlali, je imenovan dež. šolskim nadzornikom v Dalmaciji.

* (Kuga na Dunaju.) Strežnica Albertina Pecha je umrla; pričakovati je, da je bila to zadnja žrtev kuge. Sedaj ni v Fran Josipovi bolnišnici nihče več na kugi bolan, zato so že pričeli z najnatančnejšo desinfekcijo vseh inficiranih prostorov in predmetov.

* (Tragična smrt.) 25. oktobra se je zgodila na železniški progi blizu Beljaka velika nesreča. Železniški paznik je opazil na tiru triletnega otroka svoje svakinje, brš ko je prihajal brzovlak. Urno je priskočil, da bi rešil otroka, toda bilo je prepozno, vlak je že dosegel oba ter ju popolnoma zdrobil. Vdova vestnega moža ima osem otrok, deveti je pa na poti.

* (Obsojen defraudant.) Budimpeštanski poštni uradnik Koloman Thot je pred tedni poneveril nad 90.000 gold. ter hotel pobegniti v Ameriko. V Bremenu pa so ga aretirali z ženo vred. Te dni je bil obsojen v šestletno ječo.

* (Umor iz političnih vzrokov.) V Velezi v Macedoniji je bil n. lavno sredi mesta ob dveh popoldan jeden najuglednejših Srbov, Petar Tašić, umorjen. Morilec je Bolgar, zaprla so že devet uglednih Bolgarov. Srbsko ljudstvo je jako razdraženo.

* (Pes požrl 10.000 mark.) Nedavno je šef neke berlinske banke, gospod S., revidiral svojo blagajno. Odstranil se je za trenutek; ko se je vrnil, grizel je njegov pes bankovce po sto mark, katere je našel na pisalni mizi. Požrl jih je bil že sedem, torej 7000 mark, tri pa mu je šef že vse raztrgane še potegnil iz gobca.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 2. novembra. Po poročilih, došlih iz Budimpešte, je smatrati pogajanja obeh kvotnih deputacij za končana. Ogerska kvotna deputacija sklene namreč v jutrišnji seji izjaviti, da je avstrijske kvotne deputacije predlog, naj se ogerska kvota zviša na 38%, popolnoma nesprejemljiv. Deputacija obvesti o tem avstrijsko deputacijo in ogerski parlament. Bržčas bo tudi avstrijska delegacija obvestila parlament o neuspehu pogajanj, s čimur je delovanje deputacij končano in to imela krona že tretjič priliko določiti kvoto.

Dunaj 2. novembra. Devet svetnikov najvišjega sodišča je prosilo za umirovljenje. Predsednik Stremayr se je preselil v uradne prostore najvišjega sodišča.

Dunaj 2. novembra. Višje dež. sodišče se danes popoldne posvetuje o pritožbi aretovanega urednika Jaroslava Hechta. Društvo dunajskih žurnalistov je storilo pri pravosodnem ministerstvu primerne korake.

Dunaj 2. novembra. Cesar in nadvojvodinja Marija Valerija sta bila danes v ka-

pucinski cerkvi, kjer sta molila pri sarkofagih cesarice, in nadv. Rudolfa.

Dunaj 2. novembra. Dr. Kramar se je po daljši odsotnosti vrnil s Krima semkaj.

Dunaj 2. novembra. Pri današnjem žrebanju srečk iz l. 1860. je zadela prvi dobitnik v znesku 300.000 gld srečka serija 17.644 št. 14, drugi dobitnik v znesku 50.000 gld. serija 514 št. 13, tretji dobitnik v znesku 25.000 gld. serija 8343 gld. št. 19.

Lvov 2. novembra. „Slovo Polskie“ javlja, da so kmetje napadli veleposestvo Marganow, ubili lastnika Baranowskega, njegovo ženo, štiri otroke njegove, guvernantu in dekle ter grajščino opleni.

Rim 2. novembra. Proglašenje grškega princa Jurija guvernerjem je pričakovati vsak dan. Rusija se zavzema za to, naj se v zunanji dokaz sultanove suverenitete dovoli, da ostane mala turška posadka na Kreti.

Pariz 2. novembra. Kasacijski dvor je sklenil, da se morajo vse priče v Dreyfusovi zadevi zaslišati v pričo vseh svetnikov kasacijskega dvora in da se nobenemu svetniku ne smejo poveriti specialne komisije.

Pariz 2. novembra. „Matin“ trdi, da je vlada ukazala, naj se Marchandova ekspedicija umakne iz Fašode.

Madrid 2. novembra. Poročila, da zahtevajo Združene države, naj jim Španška odstopi vse Filipine, so obudile občno ogorčenje. Listi zahtevajo, naj Španška pretrga vsa nadaljna mirovna pogajanja z Združenimi državami.

Washington 2. novembra. Vlada je izračunala, da odškodnina, katera gre Španški, ako odstopi Filipine, ne sme znašati več kakor 40 milij. dolarjev, ako se Španška ne zadovolji, hočejo Združene države nadaljevati vojno.

Narodno-gospodarske stvari.

Prešičja zaprtija na Dolenjskem.

(Odgovor)

Dr. Hinterlechner, ali kdor že ima pri vladi referat o prešičji zaprtiji na Dolenjskem, je bil gotovo vesel, ko je čital v „Slov. Narodu“, da je prešičja zaprtija na hrvaški meji pravi božji blagoslov in da isti še večji postane, čim dlje ta zaprtija traja. Dolenjske svinje so bile dozda za nič, po največ hrvaške pasmi, zdaj ne more ta hrvaška ščetina v dolenjski raj, zdaj se začne kultiviranje angleške pasmi. Še nekaj časa naj zaprtija traja in na Dolenjskem bodo prešiči, kakor jih doslej svet še ni videl. To so v kratkem argumenti proti zahtevanju, da se kaj stori, da se hrvaška meja pešičem odpre. Stari Dolenjci pravijo, da imamo Dolenjci že veliko let to pasmo, katera se še zdaj pri nas nahaja. Imenujemo jo pasasto. Po nekaterih krajih je ta lepa dobra pasma degenerirala, dobila je dolge glave, visoke noge, ali o reji hrvaške pasme se na Dolenjskem ne more govoriti, če ne vzamemo v ozir najbližje mejne kraje: Jesenice ob Savi in vasi ob Kolpi. Pa tamošnji kmetje pametno redijo takozvane Turpoljce, ki so najboljši prešiči za mast. Sicer pa hrvaška pasma ni najzadnja na svetu. Dosti več sala daje, ko naša prvotna dolenjska in je hvaležna reja, ker je ta hrvaška žival z vsem zadovoljna. V imenu dolenjskega kmeta moramo tedaj se postaviti proti teoriji, ki uči, da naša dolenjska prešičja pasma ni nič vredna. Neka teorija hoče angleško pasmo, jokširca, upeljati. Pokazalo se je, da to za naše kraje ne kaže, ker ta pasma zahteva vedno dobro klajo in v hlevu, naši prešiči pa morajo znati, kakor naš kmet spomladi in do prve žetve stradati, živeti ob salati. Dolenjski prešič se mora tudi pasti, in paša po mlačnih dolenjskih krajih noblesni jokšircu celo ne ugaja, on hoče videti tudi kaj zrna v koritu. Grof Barbo na Rakovniku, Florijan Zurko v Družinski vasi in v mokriški grajščini jokširce redijo; v majhni, srednje in druge velike kmetije jokširec še ni prišel in dokler bo sedanja gospodarska reva, tja tudi ne pride; najbrže se tudi v boljših razmerah upelje le kaka druga pasma. Računati je z ozirih mogoče klaje. Oplemenitev naših prešičev po jokšircih kaže, da jokširec skoraj izgine, ni žid, kateri se še v 10 kolenu pozna. Naši dolenjski prešiči so dobra pasma in Temenčani, Suhokranjčani bodo povedali, da se lahko do precejšnjega sala zredijo. Veliko tisoč goldinarjev so že tem gospodarstvom donesli. Žival ima svoje kraje, svoje obnebe, pod katerim lahko živi in prešič ni pes ali podgana, ki povsod lahko izhaja. Tako ima Hrvaška svoje plemo in mi Dolenjci svoje pasaste prešiče, ki bodo na svetu še dolgo, ko že nas in naših otrok ne bo, in dajali lepo mast in lepe peršute. Hrvaški prašiči so dali že neznansko veliko sala alpskemu svetu. Po paši v žiru odebelijo, da jim trebuh do tal visi.

(Dalje prih.)

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je upravnih neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaenamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 skatljici se ne pošljeta. 3 (5-15)

Zahvala.

Tukajšnji posestnik in župan, gosp. Ivan Vilfan, je vročil podpisnemu svoto sedemnajstih goldinarjev, da nakupi šolski mladini spominskih knjižic 50letnega vladanja našega cesarja. Tudi je ob sklepu zadnjega šolskega leta pogostil na svoje stroške vso šolsko mladino in krajni šolski svet.

Blagemu prijatelju šole izrekam najiskrenejšo zahvalo s srčno željo, naj ga nam Bog ohrani še mnogo let.

Šolsko vodstvo na Črnučah

dné 2. novembra 1898.

Josip Gregorin.

Umrli so v Ljubljani:

Dné 29. oktobra: Sigmund Schneider, zasebnik, 84 let, Francovo nabrežje št. 29, ostarelost.

Dné 30. oktobra: Mirko Ločnik, mizarjav sin, 4 mes., Tizaska cesta št. 55, želodčni in črevesni katar.

V hiralnici:

Dné 19. oktobra: Katarina Jalen, gostija, 77 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
31.	9. zvečer	735.2	13.0	sl. jug	skoro jas.	
1./11.	7. zjutraj	734.1	11.5	sl. vzhod	oblačno	2.4
	2. popol.	733.5	14.6	sr. vzhod	oblačno	
	9. zvečer	732.8	13.2	sl. svzh.	oblačno	
2./11.	7. zjutraj	735.1	13.4	sl. svzh.	oblačno	11.6
	2. popol.	738.3	14.6	sr. svzh.	del. jasno	

Srednja temperatura ponedeljka in torka 13.9° in 13.1°, za 6.5° in 6.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2. novembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101
Avstrijska zlata renta	119 75
Avstrijska krona renta 4%	101 60
Ogerska zlata renta 4%	119 45
Ogerska krona renta 4%	97 90
Avstro-ogerske bančne delnice	914
Kreditne delnice	352 10
London vista	120 50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 87 1/2
20 mark	11 77
20 frankov	9 54
Italijanski bankovci	43 80
C. kr. cekini	5 68

Poziv!

Odbor „kluba slovenskih biciklistov Ljubljana“ je sklenil, da okraši novo vežbališče z grbi (znaki) vseh slovenskih kolesarskih klubov in društev. Da se to omogoči, prosijo podpisani tajnik vsa imenovana društva, da mu izvožijo v kratkem doposlato po jeden izvod svojih znakov.

Fran Sofivan mlajši
t. č. tajnik kluba „Ljubljana“.

Mejnarodna **Fridr. Vilj. Lang**
profesor koreografije,
plesalni učitelj.
plesalna izobraževalna šola
Gospodske ulice št. 3, I. nadstr.

Začetek tečajev za otroke in odrasle (začetnik) obojega spola od 3. novembra. (1698-1)

Posebni tečaji za dijake.

Vadbeni tečaji za že izurjene.

Pouk vsak dan do 9. ure zvečer v posebnih oddelkih. Vpisovanja vsak dan od 11. do 12. dopoldne in od 1. do 2. ure popoldne v mojem stanovanju: Gospodske ulice št. 3, I. nadstropje, desno.

Tečaji za zaključene družbe, Zasobni pouk.

RONCEENO
najmočnejša naravna, arsen in železo so-
držujoča mineralna voda (1238-9)

priporočena od prvih medicinskih avtoritet pri:
anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih
bolezni, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.
Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Vinotoč
gf. Blagaj-a
se nahaja
od dne 30. oktobra dalje
na Sv. Jakoba trgu št. 10
v lastni hiši. (1684-2)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Leach - Gastein, Zell ob jezern, Inomost, Bregenc, Carth, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine, vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 45 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezern, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

VIZITNICE

1374-9 priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Varst. znamka: Sidro.

LINIMENT CAPSICI COMP.

iz Richter-jeve lekarne v Pragi

priznana izborna, bolečine tolažeče mazilo; po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobiva v vseh lekarnah. Zahtevati naj se blagoviti to (1668-2)

splošno priljubljeno domače zdravilo

vedno le v izvornih steklenicah z našo varstveno znamko „Sidro“ iz Richter-jeve lekarne in sprejme naj se iz opreznosti le take steklenice kot pristne, ki imajo to varst. znamko.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Lepa stanovanja

z upeljavo elektrike, s tremi ali štirimi sobami, predsoho, služniško sobo, hodnikom za snáženje in s porabo perilne kuhinje, oddajo se takoj po primerni ceni mirnim strankam. — Tudi se še odda (1669-2)

nekaj lepih prodajalnic

za vsako trgovino prikladnih, kakor tudi dve lepi kleti v Plantz-evi novi hiši, Stari trg št. 30/32.

Vpraša naj se: Sv. Petra cesta št. 23, II. nadstr.

Najlepša luč

se doseže, ako se uporablja

Tržaško cesarsko kronino kristalno olje

(varstveni petrolej).

Prednosti: Absolutno bel plamen, gori brez smradu in se ne vname.

V izvornih posodah à 15 klg. po 26 kr. klg. franko na dom.

Za posodo ni nič vložiti. Naročila z dežele se izvrše po povzetju v zabojih po 2 posodi franko zaboje. (1679-2)

V Ljubljani prodajajo: Jeglič & Leskovic, Kastner Mikael, Kordin Jožef, Perdan Ivan, Schiffer Viktor, Konsumno društvo.

Otvoritev narodne trgovine.

M. ŽARGI

(1694-2)

v kresijski palači, Lingarjeve ulice.

Zaloga raznega perila, kravat, predpasnikov, ženskih in otroških oblek, modrccev, raznih čevljev. Vsa zimska oprava, rokavice, nogovice itd. Vse priprave za krojače in šivilje.

Splošno kreditno društvo

v Ljubljani, Dvorni trg št. 3

sprejema in izplačuje hranilne vloge vsak dan, obresti 4 1/2% polumesečno ali 4% od dneva vložitve do dneva vzdige.

V tekočem računu (Giro-konto) se računajo obresti od dneva vložitve do dneva vzdige za zdaj po 3 1/2%.

Rentni davek plača društvo samo.

Posojila in kredit v vsaki obliki, obresti so po 5 1/2% in po 5%, brez vsakih stroškov ali prispevkov.

Poštno-hranilnične položnice in pojasnila brezplačno v pisarni ali po pošti. (1665-13)

Člani se sprejemajo iz naših pokrajin, potrebno je le z izjavo pristopa naznaniti, koliko glavnih deležev po 100 gld. se želi.

Uradne ure od 9.—12. dopoldne in od 3.—5. ure popoldne.